

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A VI-A DUPĂ RUSALII DUMINICA ADEVĂRATEI BUCURII

DUMINICA A 6-A DUPĂ RUSALII

(*Vindecarea slăbănogului
din Capernaum*)

SF. MARE MC. HRISTINA;
SF. MC. ERMUGHEN

Evanghelia
de astăzi ne înfățișează
această înfricoșată despărțire a oamenilor
în fața Celui ce arată binele, în fața Domnului
și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.
Și iată, I-au adus un slăbănog, zăcând pe pat.
Faptul e descris și de Evangheliștii Marcu și Luca,
amândoi aducând amănunte care nu apar la Matei.
Slăbănogul era atât de bolnav încât nu numai că
nu era în stare să vină singur la Iisus,
dar nici să se dea jos de pe pat nu putea,
așa că rudele și prietenii I-au scos din casa sa
cu pat cu tot și I-au adus la Hristos.

Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!”. A văzut Domnul credința lor, nu numai când au coborât bolnavul înaintea Lui, ci încă de când au apucat patul cu bolnavul zăcând și au pornit spre El. Când Dumnezeu vede credința noastră nu întârzie să ne vină în ajutor.

Tot ce face Domnul însă, face în chip desăvârșit, în bună rânduială, fără a trece nimic cu vederea. El se bucură să dea sănătate și trupului și sufletului. De aceea vindecă mai întâi sufletul și apoi așteaptă să-și spună și cărturarii cuvântul lor: Acesta hulește. Prilej de a arăta legătura dintre păcat și boală, primatul sufletului asupra trupului și dumnezeiasca Sa putere. Celor foarte bolnavi li se dau adeseori leacuri tari.

Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Domnul a vorbit cu hotărâre bolnavului, nu cum vorbesc cărturarii ci ca Unul care are putere. Dar cum avea putere să ierte păcatele, avea putere și să poruncească trupului să fie sănătos. Și ca să nu încapă nici o îndoială că omul s-a însănătoșit cu

total, Domnul i-a poruncit să-și ia patul pe care mai înainte fusese purtat de patru oameni și să se ducă acasă.

De ce i-a poruncit Domnul să meargă acasă? Mai întâi pentru că, bucuros de bucuria altora, a vrut ca omul să ajungă fără întârziere în locul unde mai înainte domnise durerea, aducând bucurie întregii case căreia îi fusese înainte povară. Apoi, pentru ca să arate vanitoșilor cărturari că fapta Sa a fost izvorâtă numai și numai din iubire de oameni și că nu așteaptă să fie slăvit pentru ea. După cum păstorul nu caută să fie laudat de oi, așa nici Hristos nu caută laudă la oameni. Slavă de la oameni nu primesc (Ioan 5, 41), a spus Domnul într-o altă împrejurare, iar acum vrea de asemenea să se vadă limpede acest lucru.

Iar mulțimile, văzând acestea, s-au spăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere. În vreme ce scribii huleau în inimile lor asupra lui Hristos, ceilalți din mulțime, cu mințile și inimile încă neîntunecate de deșertăciunile lumești, se minunau și slăveau pe Dumnezeu pentru fapta nemaipomenită ce se săvârșise înaintea ochilor lor. Mulțimea aceasta care

se minuna și slăvea pe Dumnezeu era cu mult mai bună decât cărturarii cei strâmți la minte și mult mai aproape de adevăr și de bine decât erau păgânii gadareni, care văzând minunea nu lăudaseră pe Dumnezeu ci, plângându-și porcii, L-au gonit pe Hristos din ținuturile lor. Nici mulțimile acestea însă nu puteau înțelege dumnezeirea puterii Mântuitorului Hristos. Ei slăveau pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere, fără să vadă în Iisus pe Fiul lui Dumnezeu Cel Unul-Născut.

Ceea ce n-au cunoscut mulțimile acelea, cunoaștem noi, fiindu-ne dat să vedem prin Biserică. Suntem învățații bucuriei întru bine, pentru că tot binele de la Dumnezeu este, de la Izvorul dătător de viață al veșniciei bucurii. Cum spune de-Duh-insuflatul prooroc: Veseli-mă-voi și mă voi bucura de Tine; cânta-voi numele Tău, Preaînalte (Psalm 9, 2). Bucuria aceasta va deschide ochii noștri ca să vedem plinătatea adevărului întru Iisus Hristos Domnul nostru; ne va deschide buzele ca să-L slăvim pe El, Fiul lui Dumnezeu, singurul Mântuitor și Iubitor de oameni. Amin! ❀

Sfântul Nicolae Velimirovici

SFÂNȚA CUVIOASĂ OLIMPIADA, ICOANĂ A VIRTUȚILOR CREȘTINE

Trei diaconițe sunt pomenite în calendarul ortodox: Mucenița Tatiana (12 ianuarie), Sfânta Febe (3 septembrie) și Cuvioasa Olimpiada (25 iulie).

care moare însă la puțin timp după nuntă.

Rămasă văduvă, împăratul Teodosie intenționează să o mărite cu o rudenie a sa, Elpidios, luând în considerare marile averi pe care le moștenise Olimpiada. Dar aceasta nu mai dorește să se căsătorească, ci să-și închine viața lui Dumnezeu și slujirii Bisericii Sale. I se iau averile, ea însăși fiind pusă sub strictă supraveghere. Însă o scrisoare a Olimpiadei către împărat îl convinge pe acesta de buna credință și de năzuințele fetei și astfel este lăsată liberă și i se întorc averile. Pe care ea va începe să le folosească pentru activitățile filantropice din Biserică, pentru săraci, bolnavi, ctitorire de mănăstiri pentru maici și multe altele.

Cuv. Olimpiada va intra în rândul diaconițelor, iar când pe scaunul patriarhal al Constantinopolului va ajunge Sf. Ioan Gură de Aur, diaconița Olimpiada va fi printre cei care îl va sprijini cu toate puterile sale în reformele și misiunea sa. Dar tocmai aceste reforme și moralitatea ireproșabilă pe care o cere de la toți creștinii, indiferent de locul în care s-ar afla în ierarhia statală sau bisericească, îi aduc Sf. Ioan Gură de Aur mulți dușmani, mai ales la curtea imperială, care în final complotază pentru răsturnarea din scaunul arhieresc și exilarea sa. Pe 20 iunie 404 Sfântul pleacă în exil, plâns de toți cei care i-au fost aproape, dar și de mulți credincioși. Lasă nu puțini prieteni în urma sa, pe care însă îi va întări

trimitându-le scrisori din surghiun. Se păstrează 236 de scrisori din toată corespondența de o viață. Cele mai multe sunt scrise în perioada exilului său, între 20 iunie 404 și 14 septembrie 407, când trece la cele veșnice la Comana, în Pont.

Cuv. Olimpiada este nevoită și ea să ia calea surghiunului, locul de exil fiind Nicomidia. Aici, la nici un an după moartea iubitului său Părinte duhovnicesc, Sf. Ioan Gură de Aur, este chemată și ea la Cer, la 25 iulie 408. Când încă trupul ei nu fusese pus în mormânt, îi apare în vis episcopului Nicomidiei și îi cere să o pună într-o raclă de lemn, să arunce racla în mare, iar pe ce mal va ajunge aceasta, locuitorii să o îngroape acolo. Racla se pare că a ajuns la Briktoi aproape de Constantinopol. Creștinii au cunoscut că acestea sunt de la Dumnezeu, au luat moaștele și le-au așezat în biserică închinată Sf. Ap. Toma, unde au început să facă multe minuni și vindecări. În timpul unei invazii a perșilor (între 616 și 620), biserica a fost arsă dar moaștele s-au aflat întregi. Perșii le-au aruncat în mare, iar apele s-au înroșit de sânge. Creștinii iară au cules din mare sfintele moaște, din care curgea sânge. Auzind de minune, Patriarhul Serghie (610-638) a luat moaștele și le-a mutat la Constantinopol, depunându-le cu evlavie în mănăstirea de maici ctitorită de Sfânta Olimpiada.

Pentru viața ei sfântă, a fost canonizată de Biserică în anul 440.

Corespondența dintre Sfântul Ioan Gură de Aur și diaconița Olimpiada

Între Cuv. Olimpiada și Sf. Ioan Gură de Aur s-a purtat în cei aproape 4 ani de exil o bogată corespondență. Din surghiun Sf. Ioan îi va solicita de multe ori ajutorul, pentru sine dar mai ales pentru alții din Biserică. Nu în ultimul rând, va încerca să îndepărteze tristețea de care diaconița Olimpiada era cuprinsă după plecarea Sf. Ioan, văzând că în turma lui Hristos intră lupi răpitori.

Despre viața de sfințenie dusă de diaconița Olimpiada aflăm chiar din scrisorile Sf. Ioan: trăire în post, rugăciune, priveghere de toată noaptea, pentru care Sfântul o laudă. Dar nu trebuie să uităm nici de generozitatea ei

și grija pentru cei sărmani, primirea de oaspeți, ajutorarea celor străini. Un lucru deosebit de important pe care îl descoperim în scrisorile Sfântului Ioan este acela al răbdării în încercări, dar putem spune că epistolele din exil cuprind multe învățături pentru fiecare dintre noi.

„Ai văzut măiestria lui Dumnezeu? Ai văzut înțelepciunea Lui? Ai văzut minunea Lui? Ai văzut iubirea Lui de oameni și purtarea Lui de grijă? Nu te tulbura, dar, nu te neliniști, ci continuă să mulțumești mereu lui Dumnezeu pentru toate, să-L slăvești, să-L rogi, să-I ceri. De se năpustesc asupra-ți mii de tulburări și mii de necazuri, de vin

în fața ta furtuni, nimic să nu te tulbure. Dumnezeu iese întru întâmpinarea noastră chiar când totul ne duce la pieire. Dumnezeu poate să scoale și pe cei căzuți, poate să întoarcă și pe cei rătăciți, poate să îndrepte pe cei ce se poticnesc, poate să scape de păcate pe cei ce sunt plini de mii și mii de păcate, poate să facă drepti, poate să dea viață celor morți, poate să facă mai strălucitoare pe cele dărâmate, poate să înnoiască pe cele învechite. Dacă aduce la existență pe cele ce nu sunt, dacă dăruiește ființa celor ce nicicând n-au ființat, apoi cu mult mai mult va îndrepta pe cele ce sunt și-au fost.” (din „Scrisoarea a VII-a). ❀

CINCI ANI DE LA PRIMIREA A NOI SFINTE MOAȘTE ÎN PAROHIA ȘERBAN VODĂ

Moaștele Sf. Ier. Nicolae au fost primite din partea fostului Episcop de Mantua, Robertus Busti, iar celelalte părțile din Italia prin bunăvoința Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Milano.

Biserica Șerban Vodă a devenit astfel un loc de pelerinaj pentru credincioșii din București. Suntem sub pavăza celor doi stâlpi ai Bisericii primare, Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Îl avem pe Sf. Ier. Nicolae, ocrotitorul și mângâietorul familiilor și pe mulți alți sfinți mucenici ce și-au dat cu seninătate viața mărturisind plini de curaj credința în Hristos.

Cine sunt ceilalți sfinți din biserica noastră?

1. Sf. Ambrozie - Episcop de Milano, prăznuit în data de 7 decembrie (trecut la

Sâmbătă, 30 iulie 2022, se împlinesc 5 ani de când enoriașii Parohiei Șerban Vodă s-au închinat pentru prima oară la moaștele Sf. Apostoli Petru și Pavel, ale Sf. Ierarh Nicolae, ale Sf. Ambrozie de Milano, ale Sf. Ierarhi Dionisie și Simplician și ale Sf. Mucenici Ghervasie, Protasie, Nazarie și Celsie; Victor; Nabor și Felix; Sebastian; Sisiniu, Martiriu și Alexandru.

cele veșnice pe data de 4 aprilie 397).

2. Sf. Ier. Dionisie – Episcop de Milano, mort în exil în Capadocia pentru mărturisirea dreptei credințe în fața arienismului (†359), prăznuit pe 25 mai.

3. Sf. Simplician, Arhiepiscop de Milano, (†400), succesorul Sf. Ambrozie, prăznuit pe data de 14 august și îngropat în Biserica „Santa Maria delle Vergini” din Milano, dedicată lui și unde este venerat.

4. Sfinții Mucenici de la Milano: Nazarie, Chelsie, Ghervasie și Protasie, mucenici în timpul domniei împăratului roman Nero (martirizați între anii 64 și 68), prăznuiți în data de 14 octombrie.

5. Sfinții mucenici Felix și Victor, mucenici la Aquileea în Venetia Iuliana, sub Maximian și Dioclețian, unul martirizat în 296, celălalt în anul 304, prăznuiți în data de 11 iunie.

6. Sf. Mc. Sebastian, senator din Milano, martirizat la Roma (unde se află și

catacombele Sfântului Sebastian) în anul +287 de împăratul Dioclețian, prăznuit în data de 18 decembrie.

7. Sfinții Mucenici Sisinie, Martirie și Alexandru, originari din Capadocia, ucenici ai Sf. Ambrozie, martirizați la Sanzeno (în regiunea Trentino din nord-estul Italiei) de mâna păgânilor în anul 397, prăznuiți în data de 29 mai. Sfințele lor moaște au fost aduse la Milano și așezate în biserica Sfântului Simplician.

Toate aceste informații cu privire la viața și data de prăznuire ale sfinților cu moaște la Biserica Șerban-Vodă din București au fost extrase de Eliana Petria din lucrarea „Calendar catehetic lărgit / Italia Sfinților Apostoli / Sfinții ortodocși din Italia și moaștele lor”, realizată de Măn. Adormirii Maicii Domnului din Roma, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei. ❀

Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

ce a primit învățătura creștină și botezul de la Sf. Mucenic Ermolae, pomenit în calendar la 26 iulie, i s-a schimbat numele în Pantelimon, adică „cel cu totul milostiv”.

Tatăl său, Eustorgius, era păgân, dar mama sa, Sfânta Euvula - pomenită în calendar la 30 martie - era creștină. Sf. Pantelimon a reușit să-l aducă la credința creștină și pe tatăl său, iar după moartea acestuia și-a împărțit toată averea săracilor.

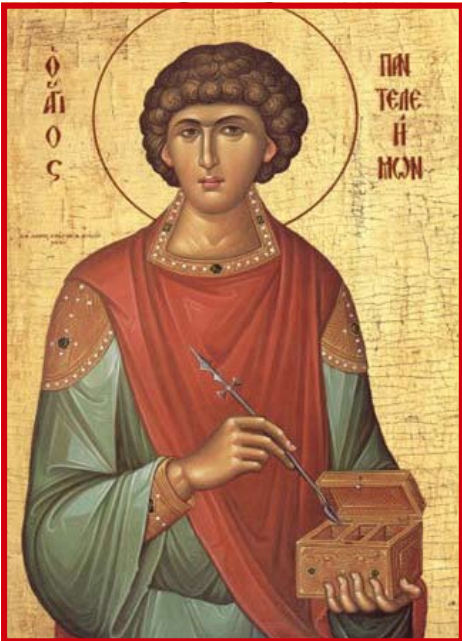
Copilul Pantoleon a fost încredințat spre învățătura lui Eufrosin, medic renumit, care în timp scurt îl învață atât de multe, încât împăratul Maximian, văzând iscusința și înțelepciunea tânărului, dorește să-l ia la palat ca medic personal. Dar, după ce preotul Ermolae i-a deschis ochii asupra credinței celei adevărate și l-a botezat, Sf. Pantelimon a vindecat un orb din naștere în numele lui Iisus Hristos. Auzind Maximian, îl chemă în fața sa pe cel vindecat, vrând să afle cum l-a tămăduit doctorul. La fel ca orbul din naștere din Evanghelie, omul răspunde simplu că a fost vindecat prin chemarea numelui lui Hristos și că, o dată cu vederea, cunoscuse și adevărata credință, cea creștină.

Deși împăratul Maximian îi poruncește Sf. Pantelimon să se lepede de Hristos, sfântul a refuzat închinarea la idoli și a mărturisit cu tărie credința creștină. Nu l-au înspăimântat nici bătăile cumplite, nici focul, nici alte chinuri la care a fost supus

din porunca împăratului, ci în toate a rămas nevătămat, stărnind uimirea și mânia lui Maximian. Căci văzând împăratul puterea credinței lui și refuzul de a se închina zeilor, a poruncit să fie decapitat. Când ostașii i-au tăiat capul nu a curs sânge, ci lapte, iar măslinul uscat de care fusese legat a înverzit pe dată și a dat fructe din belșug. Aflând despre această minune, împăratul a poruncit ca trupul sfântului și acel măslin să fie arse. Împlinind porunca, soldații au plecat, în urma lor credincioșii scoțând din cenușă trupul neatins de foc al Sf. Pantelimon și îngropându-l cu mare cinste pe pământul unui anume Arnantios Scolasticul.

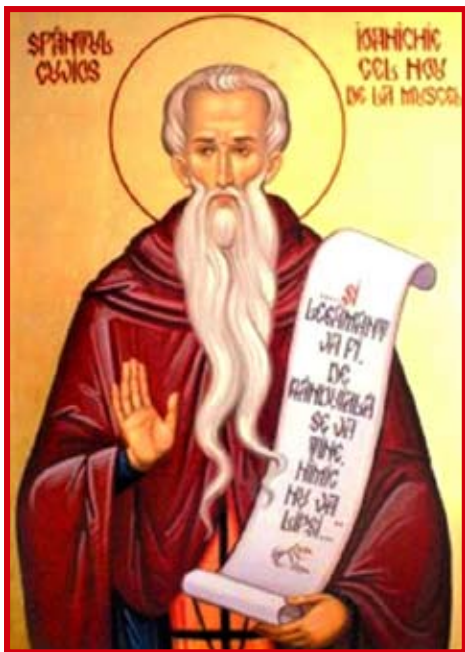
Îndată după martiriu, moaștele Sf. Pantelimon au început să săvârșească minuni și să aducă vindecarea lui Hristos, Doctorul sufletelor și trupurilor, tuturor aceluia care cu evlavie se apropie de ele.

O parte din cinstitul cap al sfântului se află la Mănăstirea Sf. Pantelimon din Muntele Athos, o altă parte la Mănăstirea Sf. Pavel, tot din Sfântul Munte, iar o a treia parte se află la Mănăstirea Panachrantos de pe insula Andros, Grecia. Părți din moaștele Sf. Pantelimon se mai găsesc la mănăstirile Vatoped și Filotheu, precum și la Schitul Sf. Pantelimon al Mănăstirii Kutlumuș. În Mănăstirea Sf. Pantelimon se află și icoana făcătoare de minuni a Sf. Pantelimon, având și o mică părticică din moaștele sfântului. ❀

Sfântul Mucenic Pantelimon, unul dintre cei mai cunoscuți și venerați sfinți, a trăit și pățimit în timpul împăratului Dioclețian, prigonitorul creștinilor. Prăznuit în Biserica ortodoxă în data de 27 iulie, este numit „doctor fără de arginți”, pentru că nu pretindea plată pentru binefacerile săvârșite. Este considerat ocrotitorul medicilor și vindecătorul celor bolnavi, fiind un model de medic următor lui Hristos.

S-a născut în Nicomidia, Asia Mică, primind la naștere numele de Pantoleon, adică „cel puternic în toate ca un leu”. După

CUVIOSUL IOANICHIE CEL NOU DE LA MUSCEL

Acest Cuvios bineplăcut lui Dumnezeu s-a născut din părinți evlavioși, trăitori în ținutul Muscelului. Din fragedă tinerețe, ascultând chemarea lui Hristos, s-a despărțit de toate plăcerile și ispitele lumii și s-a retras în Mănăstirea Cetățuia, Negru-Vodă, de pe valea Dâmboviței. A cunoscut mulți sihaștri care locuiau în vremea aceea în jurul mănăstirii. Datorită numărului mare de pustnici, ținutul muscelian a fost numit, mai târziu, Valea Chiliilor. Minunatul Ioanichie, după ce a deprins modul de viață al călugărilor iscușiți, luând binecuvântare, s-a retras într-una din peșterile Muntelui Negru-Vodă, unde s-a nevoit aproape 50 de ani.

În Postul Mare al anului 1944, Starețul Pimen al Mănăstirii Cetățuia hotărâște să petreacă cele 40 de zile ale Postului într-una din peșterile Muntelui Cetățuia, asemenea marilor nevoitori de odinioară. Părintele Pimen pătrunde într-o peșteră cu bună mireasmă, în care află moaștele Sfântului Schimonah Ioanichie, neatînse de stricăciune, plăcute la vedere și frumos mirositoare. Pe un perete, găsește scris numele și anul adormirii sale: „Ioanichie Schimonah 1638.” Moaștele sunt mutate în biserica mănăstirii, fiind de altfel singurele moaște întregi ale unui sfânt cuvios român din secolul al XVII-lea păstrate până în zilele noastre.

În timpul regimului comunist moaștele sfântului au fost îngropate în cimitirul mănăstirii. În anul 1997, la mutarea cimitirului într-o latură a curții, actuala obște monahală a găsit osemintele în aceeași stare plăcut mirositoare. Sfintele Moaște au fost spălate și unse cu mir, după care au fost reînhumate într-o raclă, așteptându-se în continuare hotărârea Sfântului Sinod.

Construindu-se pridvorul cel nou al bisericii și primindu-se binecuvântarea de a-l picta pe Cuvios pe peretele exterior, nu-i știau chipul sfântului. Dar într-o noapte, unul dintre frați l-a visat pe Sfântul Ioanichie și, astfel, sfântul a fost zugrăvit în frescă după arătarea minunată din visul monahului. Până la canonizarea Sfântului Ioanichie, sfintele sale moaște s-au aflat păstrate, cu evlavie, într-o sfântă raclă din biserica de la Mănăstirea Cetățuia.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât în anul 2009: „De acum înainte și în veci, Sfântul Cuvios Ioanichie, Schimonahul din Sihăstria Valea Chiliilor, cu zi de prăznuire pe 26 iulie, să fie numărat între sfinții Bisericii și să fie pomenit și cinstit cu cântări de laudă în ziua lui de prăznuire. Poruncim de asemenea, în Duhul Sfânt, ca viața, slujba și icoana lui să fie primite cu evlavie de preoții, monahii și credincioșii Bisericii noastre.” Acest sfânt a devenit pentru credincioși tămăduitor de boli, făcător de minuni, ocrotitor al familiilor și mijlocitor al celor care nu pot avea prunci. ❀

Cum ne mântuiește Sfânta Liturghie

Pentru a ne mântui trebuie să fim membri ai Bisericii și să luăm parte la viața acesteia. Membrii Bisericii trebuie să se adune la rugăciunea obștească în biserici – în locurile consacrate lui Dumnezeu, unde totul amintește de Cer.

În biserici, noi putem să ne eliberăm cu ușurință de grijile pământești și să fim cu luare-aminte, năzuind către rugăciune. Rugându-ne împreună, ne exprimăm iubirea unul față de celălalt și astfel, în timpul obșteștii Liturghii, nu trebuie să citim rugăciunile particulare, ci mai cu seamă să urmărim Dumnezeiasca Liturghie, prin semne de cinstire a Dumnezeirii exprimate laolaltă (metanii, închinăciuni etc.).

O astfel de rugăciune sporește dispoziția evlaviei și-i însufleștește pe cei care se roagă, pentru că ea trece de la unul la altul. Dumnezeu vrea și ascultă pe fiecare în orice loc, dar cu osebire prezența harului Său se află în biserici, după cum o arată oamenii în multe vedenii (Sfântul Andrei

cel nebun pentru Hristos a văzut Aco-perământul Maicii Domnului; Sfântul Serafim de Sarov l-a văzut pe Hristos în timpul Vohodului Mic; slujirea îngerilor cu Sfântul Spiridon al Trinitundei etc.). „Lui Dumnezeu îi este scumpă rugăciunea de acasă, însă și mai scumpă rugăciunea din biserică” – i-a fost descoperit Sfintei Iuliana (trăitoare din veacul al XVII-lea). După canoanele Bisericii (canonul 80 Trulan), creștinul care vreme de trei duminici nu ia parte la dumnezeiasca Liturghie ar trebui să fie afurisit (îndepărtat de la Sfânta Împărtășanie) de Biserică, iar dacă este față

preoțească ar trebui caterisit. Doar aceia care trăiau singuri în pustie nu se adunau la rugăciunea cea de obște însă, dacă erau alți pustnici în pustia din apropiere, atunci sâmbăta și duminica ei le petreceau împreună, adunându-se la Sfânta Liturghie.

Participarea la Liturghia cea de obște este dovada că noi aparținem Bisericii, iar îndepărtarea de Sfânta Liturghie este un semn al lepădării de Biserică. Să participăm la Sfânta Liturghie din biserică nu doar în duminici și în sărbători ci, dacă se poate, chiar în fiecare zi. ❀

Sfântul Ioan Maximovici

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 24-31 IULIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 24.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Rusalii (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 27.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 29.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 30.07	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 31.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 7-a după Rusalii (Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum) - Utrenia, Sfânta Liturghie